

Publicerad 2009-03-07 22:41 av Muppin

Självmonds Brev

Ensamheten är allt jag har
du togs ifrån mej och jag blev kvar
men jag minns dej hos mej som du var
jag minns den kärlek så underbar.

Jag minns den lyckan du spred i mej
jag minns ditt vackra leende när jag var hos dej
jag minns vår kärlek jag minns den än
jag glömmmer aldrig den kärleken.

Jag minns dej älskling som ett fotografi
och dina ögon och att vi var vi
men glada dagar har nu blåst förbi
löften om för evigt kan nu aldrig sanna bli.

Din bortgång river i min själ
jag kommer aldrig kunna ta farväl
nej, jag tor inte att jag står ut
jag planerar ett evigt slut
att gå ner till kaj med sten i mitt bröst
att sjunka tröstlöst och höra din röst
både blod och kärleken är röd
får symbolisera en tragisk död.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Muppin med Poeter.se id #26579 innehar upphovsrätten